

PLECHTSTATIGE TITANENSTRIJD

DOOD IN VENETIË

WAT: muziektheater

WIE: Internationaal Theater Amsterdam, Koninklijke Concertgebouworkest

SPEL: o.a. Steven Van Watermeulen, Marieke Heebink, Ramsey Nasr

INFO: ita.nl

★★★★☆

De crème de la crème van de Nederlandse podiumkunsten heeft de krachten gebundeld. Het internationaal befaamde Koninklijk Concertgebouworkest (RCO) deelt speciaal voor de uitvoering van *Dood in Venetië* de planken met het wereldwijd bejubelde Internationaal Theater Amsterdam (ITA).

De beroemde, gelijknamige novelle van Thomas Mann uit 1912 werd eerder al bewerkt tot een opera en film. Ramsey Nasr voegt daar nu, in een wat plechtstatige regie van Ivo van Hove, een gelaagde theaterwerking aan toe.

In het oorspronkelijke verhaal draait het om de schrijver Von Aschen-

bach die in Venetië dusdanig betoverd raakt door een 14-jarige jongen, dat hij de door cholera geplaagde stad weigert te verlaten en zo moedwillig zijn dood tegemoet treedt. Maar Nasr voert ook Mann (Steven Van Watermeulen) zelf op, die het door hem gecreëerde personage Von Aschenbach (door Nasr zelf gespeeld) op papier een stap verder laat gaan dan hij zelf tijdens een soortgelijke trip naar de Italiaanse stad ooit durfde.

Von Aschenbach probeert zich daar nog tegen te verzetten. 'Het is nog maar een kind', sputtert hij. Tevergeefs, want Mann ziet de kans om middels zijn schrijfsels zijn fantasieën eindelijk te verwezenlijken. Maar vooruit, hij maakt de jongen, Tadzio, in zijn novelle niet tien, maar veertien jaar oud. Ondertussen probeert Katia (een rol van Marieke Heebink), de vrouw van Mann, zich te verhouden tot de pedofiele en homoseksuele gevoelens van

haar echtgenoot.

Terwijl de acteurs waarachtig mooi staan te spelen, geldt dat eveneens voor het door dirigent David Robertson geleide RCO. De nieuwe composities van Nico Muhly versmelten in handen van de musici moeiteloos met het klassieke werk van Bach, Monteverdi, Schönberg, Webern en Richard Strauss.

Onbedoeld ontstaat er daardoor echter wel een clash der titanen, waarbij muziek en toneel beurtelings om de aandacht strijden en grotendeels twee losse entiteiten blijven. Alleen wanneer countertenor Yuriy Mylenko zich tussen de spelers begeeft, ontstaat er enige synergie.

De achterop het podium geplaatste musici trekken bovendien veel aandacht weg bij de acteurs (bij musicals wordt het orkest niet voor niets vaak weggemoffeld in de orkestbak) die soms ook letterlijk lijken te moeten opboksen tegen het muzikale geweld. Iets wat

nogal eens ten koste gaat van de verstaanbaarheid.

De twee giganten van de Nederlandse podiumkunsten tonen in *Dood in Venetië* wel degelijk de enorme kwaliteit die zij in huis hebben, maar het geheel heeft in dit geval helaas niet meer dan de som der delen opgeleverd.

Esther Kleuver

Von Aschenbach (Ramsey Nasr) begeert de jonge Tadzio (Achrif Koutet).

FOTO JAN VERSWEYVELD

